

چرا اسراف فراتر از یک معضل اقتصادی است و باید با آن مبارزه جدی کرد؟

علیه یک بیماری واگیردار و مزمن

سرمقاله

در میان است. از منظر اجتماعی، تداوم اسراف، شکاف طبقاتی را روزبهروز عمیق‌تر می‌کند. جامعه‌ای که در آن عده‌ای گرفتار محرومیت هستند و عده‌ای دیگر در تجمل و مصرف‌گرایی افراطی به سر می‌برند، دیر یا دیر با بحران‌های فرهنگی و اخلاقی مواجه می‌شود. این همان خطری است که رهبر انقلاب نسبت به آن هشدار می‌دهند و راه علاج آن را در نهادهایسازی فرهنگ صرفه‌جویی و آموزش الگوهای عملی پرهیز از اسراف می‌دانند. در نهایت، از منظر فقهی نیز رهبر انقلاب تصریح کرده‌اند که «هزینه کردن اعتبارات و پول‌های کشور در جاهای غیر لازم و تشریفاتی و زیادی، حرام است.» این حکم، بُعد حقوقی و شرعی موضوع را روشن می‌سازد و آن را از سطح یک توصیه اخلاقی به یک الزام شرعی ارتقا می‌دهد. بنابراین، مبارزه با اسراف صرفاً یک انتخاب فردی یا سلیقه‌ای نیست؛ بلکه ضرورتی برای سلامت اقتصادی، انسجام اجتماعی و تعالی فرهنگ جامعه به شمار می‌رود. از این رو، مسئولان و مردم هر دو باید سهم خود را در این مبارزه ایفا کنند؛ زیرا تنها در سایه‌ی ((عمل جمعی)) است که می‌توان بر این بیماری واگیردار و مزمن غلبه پیدا کرد. ■

به‌عنوان یکی از ارکان اقتصاد مقاومتی معرفی شده است. در شرایطی که کشور با فشارهای بیرونی و جنگ اقتصادی روبه‌رو است، پرهیز از اسراف و رعایت تعادل در مصرف، حرکتی جهادی تلقی می‌شود. به تعبیر رهبر انقلاب، این رویکرد می‌تواند پاداش جهاد فی سبیل الله را به همراه داشته باشد. از سوی دیگر، بهینه‌سازی مدیریت مصرف در دوران کم‌آبی و تنش‌های ناشی از آن اهمیت ویژه یافته است. همچنین با توجه به تهدیدات دشمنان خارجی و شرایط خاص پس از جنگ دوازده‌روزه، ضرورت پرهیز از اسراف بیش از پیش احساس می‌شود. مسئله اما فقط در سطح توصیه‌های اخلاقی باقی نمی‌ماند. تحقق این تحول نیازمند ((عمل)) است. همان‌گونه که آیات قرآن هشدار می‌دهد: «كُتِبَ عَلَيْكُمُ اتَّقُوا اللَّهَ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ»؛ بزرگ‌ترین آفت، شکاف میان گفتار و عمل است. اگر مسئولان به مردم توصیه به صرفه‌جویی کنند، اما خود در هزینه‌های دولتی به ریخت‌وپاش و تجمل‌روی آویزند، سخن آنان بی‌اثر خواهد شد. به همین دلیل رهبر انقلاب تأکید می‌کنند که اسراف مسئولان به‌مراتب خطرناک‌تر از اسراف مردم عادی است؛ چرا که این بار پای بیت‌المال هم

مصداق اسراف است؟ در نگاه حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، ((اسراف در اموال و اقتصاد این است که انسان مال را مصرف کند، بدون آنکه این مصرف، اثر و کارایی داشته باشد. مصرف بیهوده و مصرف هرز، در حقیقت هدر دادن مال است.)) این تعریف، مرز دقیقی میان ((مصرف لازم)) و ((مصرف زائد)) ترسیم می‌کند. مشکل آنجاست که عادت‌ها، سنت‌های غلط و الگوهای رفتاری نادرست، جامعه را به زیاده‌روی در مصرف سوق داده و عملاً این انحراف را به یک ((سبک‌زندگی)) تبدیل کرده است. اسراف در اندیشه اسلامی صرفاً یک معضل اقتصادی نیست. قرآن کریم به صراحت هشدار می‌دهد: ((و لا تسرفوا انه لا یحب المترفین))، ((کلوا و اشربوا و لا تسرفوا))؛ بخورید و بیاشامید اما زیاده‌روی نکنید که خداوند اسراف‌کنندگان را دوست نمی‌دارد. رهبر انقلاب نیز با تأکید بر همین آموزه، اسراف را پدیده‌ای چندوجهی می‌دانند که هم اقتصاد را ضربه‌پذیر می‌کند و هم بر فرهنگ و اجتماع اثرات مخرب برجای می‌گذارد. از این منظر، صرفه‌جویی و اجتناب از اسراف نه تنها یک ضرورت اقتصادی، بلکه یک تکلیف اجتماعی و فرهنگی است. از سوی دیگر، مدیریت مصرف

کمتر از دو هفته پیش، رهبر انقلاب اسلامی به مناسبت روز بسیج یک سخنرانی تلویزیونی ایراد فرمودند. ایشان در پایان این بیانات تأکید کردند که می‌خواهند چند توصیه خطاب به ملت ایران ارائه کنند. یکی از این توصیه‌ها، پرهیز از اسراف بود؛ ((همه‌ی ما از اسراف اجتناب کنیم؛ اسراف در آب، اسراف در نان، اسراف در گاز، اسراف در بزین، اسراف در خوراکی‌ها و ارزاق روزانه. از اسراف باید پرهیز کرد که یکی از مهم‌ترین خطرها و ضررها برای کشور و برای خانواده‌ها اسراف در اینها است؛ و اگر اسراف نباشد، در واقع اگر دور ریختن این عوامل لازم‌زندگی، این نیازهای ضروری زندگی نباشد، بلاشک اوضاع کشور خیلی بهتر از این خواهد بود.)) ایشان در کنار توصیه به «حفظ اتحاد در برابر دشمن»، «حمایت از رئیس جمهور» و «ارتباط بیشتر با خدا»، ملت ایران را به دوری از اسراف توصیه کردند. حدود سه ماه پیش (شانزدهم شهریور ۱۴۰۴) نیز یکی از نکات کلیدی در بیانات رهبر انقلاب اسلامی خطاب به اعضای هیأت دولت، هشدار نسبت به پدیده‌ی اسراف بود. پرسش بنیادین اینجاست که اسراف چیست و چه هزینه‌هایی در این دایره قرار می‌گیرد؟ آیا هرگونه خرج،

ﷻ الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر! درود بر رزمندگان اسلام. سلام به سپاه مقاومت. سلام بر دلاور مردان ایران که جانانه در راه اسلام می‌جنگند. ما نیز به عنوان یک عضو از این جامعه ایرانی، تا آخرین قطرات خون پای نظام و مملکتمان هستیم و نمی‌گذاریم که دشمن صهیونیست و جنایتکار،

کوچک‌ترین دست‌ریبی به ایران عزیزمان داشته باشد. تا آخرین قطره خون پشت تان هستیم و حمایت تان می‌کنیم. با سپاس فراوان از زحمات بی‌شائبه شما عزیزان، دلاور مردان. مرگ بر آمریکا. مرگ بر اسرائیل.

سید محمد
 بن صدر حضرت عباس (ع)

فرزند ایران

فرزندِ بلوچ ایران

منصور، فرزند ارشد و تک‌پسر خانواده بود؛ جوانی بلوچ از اهل سنت که از همان کودکی سایه‌ی تکیه‌گاه بودن را بر شانه داشت. می‌توانست از خدمت سربازی معاف شود، اما خودش راه خدمت به کشور را برگزید. دهه هشتادی بود و روحش از نسل مردان بزرگ، روزهای پایانی دوره‌ی آموزشی بود که آتش جنگ برافروخته شد. خانواده دل‌شوره داشتند، خواهش کردند بماند؛ اقا او با آرامش همیشگی‌اش گفت: «مگر خون من رنگین‌تر از خون دیگران است؟» رفت؛ آرام و بی‌هیاهو، درست مثل تمام خوبی‌هایی که همیشه بی‌نام و نشان از او سر می‌زد. هیچ‌کس آن لباس دامادی را فراموش نمی‌کند؛ همان که بی‌خبر، شب دامادی‌اش بخشید تا جوانی دیگر آبرودار جشنش شود. این خصلت منصور بود؛ بخشیدن بی چشم داشت. دوم تیرماه، آسمان تهران با غرش موشک‌های رژیم صهیونیستی شکافت. همان ساعت‌ها، مادر در خواب دید پسرش را؛ با سری خونین، در لباس سربازی. چند روز بعد، پدر با دست‌های لرزان حقیقت را تأیید کرد. شهید منصور گرگیچ مهر، تازه دامادی که تازه بیست سالگی را تجربه کرده بود، آن روز در پایتخت فقط یک سرباز وظیفه نبود؛ مدافع خاموش و بی‌ادعای وطن شد. آفتاب به احترامش ایستاد و پیکرش در زادگاهش، روستای ایمرملاساری، آرام گرفت. ﷻ سمانه اعتمادی جم

بنی آدم اعضای یکدیگرند

یک ایران، همدل است

صعود تیم کوهنوردی بسیجیان فریدونکنار به قله خرونو برای گرامیداشت یاد و خاطره شهدای جنگ تحمیلی ۱۲روزه

روایت دشمن

نتانیاهو این نکات را چند بار ببیند

پس از انتشار سخنان روز گذشته نتانیاهو که گفته بود 'ایران دیگر ابرقدرت منطقه نیست'، جان مرشایمر استاد علوم سیاسی دانشگاه شیکاگوی آمریکا در نکاتی به وضعیت اسرائیل در جنگ اخیر پرداخت و گفت: ترامپ اسرائیل را مجبور به توقف جنگ نکرد. اسرائیلی‌ها از ما (آمریکا) خواستند که جنگ را متوقف کنیم. آن‌ها در وضعیت بسیار بدی بودند. موشک‌های بالستیک ایران، تل آویوو حیفا و سایر شهرها و تأسیسات نظامی در سراسر [سرزمین‌های اشغالی] را بمباران می‌کردند و در همان زمان، موشک‌های دفاعی اسرائیلی‌ها در حال تمام شدن بود. بنابراین اسرائیلی‌ها به دردرس افتاده بودند و از ما خواستند که به جنگ پایان دهیم. اگر به دقت به آنچه در حال رخ دادن است نگاه کنید، ایالات متحده و اسرائیل در دردرس بزرگی هستند. جنگ ۱۲روزه از سوی آمریکا و اسرائیل یک پیروزی بزرگ تبلیغ می‌شود، در حالیکه اصلاً اینطور نبود. اینکه یک کشور در جنگ پیروز می‌شود یا نه، بستگی به این دارد که به اهداف خود می‌رسد یا خیر. دودهف اسرائیل یعنی نابودی قابلیت غنی‌سازی انرژی هسته‌ای ایران و براندازی با شکست مواجه شد و بر عکس آن‌ها را تقویت کرد.